

РЕАЛІЇ

ПРО ЩО МОВЧАВ ОРКЕСТР

Млинів. Весна. Погожий недільний вечір. Легенький вітерець лагідно розчісує зелені чуби дерев. У сквері грає духовий оркестр. Баритони і тенори впевнено ведуть мелодію старого вальсу. «Іс-та-та, іс-та-та...» - старанно підтакують їм альти, відлічуючи секунди. Згодом озиваються труби і мелодія вже вихлопує на майдан, пливе над голубими водами Ікви. І раптом, мов грім серед ясного неба, загриміла «важка артилерія» - звучить соло басів...

У сквері людно. Зачудовано задивилися на блискуче мідне диво малюки, чимало тут і літніх людей. Для них ці забуті мелодії нагадали далеко молодість: у когось защеміло серце, хтось крідкома витер сльозу...

А вальс тим часом змінився запальною полькою, тією, що колись танцювали на два боки, а згодом зазвучав бравурний марш. І враз розпогодилося на душі, стало по-святковому легко і радісно...

Ось таку приблизно картину змалювали у своїй уяві під час розмови із Валерієм Миколайовичем Івашуком (на фото праворуч) – чудовим музикантом-ветераном педагогічної праці. Із ностальгією пригадували ті часи, коли незаслужено тепер забуті духові оркестри дзвеніли на повну силу. Скажімо, у 80-х роках семеро викладачів навчали в музичній школі дітей гри на духових інструментах. І не лише в Млинові. Філіали школи були і в інших населених пунктах району – Острожці, Довгошихах, Демидівці, Вовковиях, Хорупані, Сморгдві. Були духові оркестри в Торговиці, Новоукраїнці, Мальованій, Малих Дорогостаях. Чимало їх налічувалося і в самому райцентрі – в райспоживспілці, сільгоспхімії, меблевій фабриці, комбінатовому заводі, АТП, технікумі. Духовики тішили людей не ли-

ше на першотравневих та листопадових парадах. Без участі аматорських колективів не обходилися й інші свята та урочистості.

На жаль, тепер у райцентрі рідко звучать мелодії духового оркестру. Лише вряди-годи збираються ветерани, та й то швидше з нагоди сумних, а не урочистих подій. А у свята... У свята нас звеселяють чужі. Скажімо, вже не вперше запрошуємо в райцентр дитячий духовий оркестр зі Смиги, котрим керує Василь Гайдачук, до речі, наш земляк, уродженець села Тушебин. Близько 100 оркестрантів налічується у цьому колективі. Юні музиканти неодноразово виступали з концертами в містах, селах області та далеко за її межами. Їх слухали і млинівчани, зокрема, під час відзначення п'ятсотліття селища.

Частими гостями Млинова є музиканти Дубенського муніципального духового оркестру. До речі, щороку із настанням погожих днів мелодії у виконанні духовиків звучать у вихідні в рідному місті. Звісно ж, у місцевій казні зуміли знайти копіячину, щоб матеріально зацікавити музикантів. Прикро, що в Млинові досі не став надбанням досвід сусідів. Чому? Відповідь на це запитання підготовлена, як то кажуть, заздалегідь – криза. Ось якби оркестранти грали щонеділі в сквері «за спасибі!» А ще можна, як часто трапляється, знайти стрілочника-відбувайла і повісити на нього всю відповідальність за бездіяльність. Мовляв, де ініціатива, підприємливість, виховна робота з молоддю? Чому не запроваджується така форма співпраці як надання населенню платних послуг? Втім, оті платні послуги у нас уже практикуються. Та платимо, щоправда, не своїм, а чужим. Бо своїх на голому ентузіазмі зібрати важко. Відтак у виконанні тутешніх духовиків звучать здебільшого жалібні

мелодії під час супроводження похоронних процесій. А місцевим музикантам вистачило б і вміння, і духу зіграти не тільки Шопена, але й Брамса, Чайковського. А «Марш танкістів» Чернецького – і поготів. Однак треба, щоб спочатку зазвучав «Зустрічний марш». І тоді картина, народжена нашою уявою, стала б реальністю. Але насамперед, очевидно, треба знайти диригента...

Василь ХУДИК.

На фото ліворуч: почнемо із-за такту...

